

MÉS INFORMACIÓ

<https://www.vilaweb.cat/noticies/entrevista-irene-sola/>

<https://www.nuvol.com/llibres/assaig/tributs-i-influencies-direne-sola-105624>

Ajuntament d'Alpicat
Regidoria de Cultura

 BIBLIOTECA | ALPICAT
SANT BARTOMEU

 **Biblioteques
Públiques
de Catalunya**

Plaça Països Catalans, 1
ALPICAT
Tel. 973 73 77 28
Whatsapp 606 127 833

A/e:
biblioteca@alpicat.cat

Web:
<http://www.alpicat.cat/biblioteca>

Catàleg Col·lectiu:
<http://argus.biblioteques.gencat.cat>

HORARI

De dilluns a divendres de 8:30 a 20:30
Bústia exterior de retorn de préstec

El proper dia que ens trobarem serà:

12/09/2023, 19h

Moderadora: Maria Pons

Irene Solà

CANTO JO I LA MUNTANYA BALLA

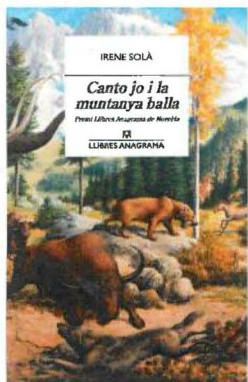
El 2019, Irene Solà (Malla, Osona, 1990) va guanyar el premi Anagrama de novel·la amb *Canto jo i la muntanya balla*. En aquests quatre anys de recorregut i amb una pandèmia entremig, Solà s'ha convertit en l'escriptora catalana que més llibres ha venut (més de cent mil exemplars en català).

Durant mesos i mesos el seu llibre ha estat al capdamunt de la llista i no tan sols s'ha convertit en un *best-seller*, sinó que també comença a ser un *long-seller*. Ha estat reconeguda internacionalment: el llibre s'ha traduït a una vintena de llengües i ella ha rebut premis diversos, entre els quals el de Literatura de la Unió Europea 2020. Fins i tot la companyia la Perla 29 n'ha fet una adaptació teatral d'èxit. Abans de *Canto jo i la muntanya balla*, Solà havia publicat *Els discs* (l'Altra Editorial, 2018), que obtingué el premi Documenta, i molt inicialment, en poesia, *Bèstia* (premi Amadeu Oller per a joves poetes inèdits, 2012).

Ara ha arribat a les llibreïes una nova novel·la, *Et vaig donar ulls i vas mirar les tenebres* (Llibres Anagrama), amb un estat d'opinió inicial molt favorable, i amb un desplegament publicitari de l'editorial prou insòlit, que, per exemple, anuncia el llibre amb un gran cartell de la coberta en moltes cartelleres de Barcelona.

Club de Lectura - Biblioteca Sant Bartomeu

L'èxit de *Canto jo i la muntanya balla* traspasa fronteres. La versió en anglès de la novel·la d'Irene Solà, *When I sing, mountains dance* és un dels títols destacats entre els millors llibres de ficció del 2022 pel diari The Guardian. "Ambientat als Pirineus i donant veu a tot, des de muntanyes fins a tempestes, des de bolets fins a gossos és un èxit juganer i polifònic", destaca el diari britànic.

L'obra d'Irene Solà comparteix llista amb les últimes obres de figures de la literatura contemporània com ara Ian McEwan, Ali Smith o Cormac McCarthy. *Canto jo i la muntanya balla* també ha estat inclòs a la llista de millors llibres de la Biblioteca Pública de Nova York.

La novel·la de l'escriptora osonenca, publicada el 2019 després de rebre el Premi Anagrama, ha estat traduïda a més de 20 idiomes. El mateix any va rebre el Premi Núvol 2019 i el Premi Cálamo 2019 en la categoria Otra Mirada. El 2020 va ser guardonada amb un dels Premis de Literatura de la Unió Europea a obres d'autors emergents. A *Canto jo i la muntanya balla* Irene Solà ens explica una història a partir de la mirada de diversos personatges que viuen en un mateix indret, entre Camprodon i Prats de Molló. Entre els protagonistes hi ha éssers humans, però també dones d'aigua, núvols, cabirols i bolets.

L'obra ha estat adaptada als escenaris. El febrer del 2021, La Perla 29 va estrenar-ne la versió teatral a la Biblioteca de Catalunya, dirigida per Guillem Albà i Joan Arqué. El muntatge va guanyar tres Premis Max i vuit Premis Butaca. El compositor Marc Timón també s'ha inspirat en la novel·la per fer la peça simfònica que porta per títol *Les trompetes de la mort*, estrenada l'any passat per l'Orquestra Simfònica del Vallès i el Cor de Noies de l'Orfeó Català.

elnacional.cat

Els camins dels quals disposa un autor a l'hora de construir un relat són múltiples i ben diferents; n'hi ha que se centren especialment en els personatges, d'altres que es construeixen pensant especialment en una història i n'hi ha que fixen la mirada en l'escenari per, a través d'ell, parlar dels seus personatges. Però, què ocorre quan un escenari és a la vegada personatge omnipresent en la història? Què succeeix quan els elements, els animals i la natura, no només en formen part, sinó que alhora incideixen en el que hi succeeix? I què s'esdevé si, a més, aquests tenen veu pròpia i ens interpel·len i ens exposen amb la seva veu allò que veuen i observen?

Amb aquest plantejament coral, Irene Solà ens endinsa en una història plena de llums i ombres, de desesperans i esperances, i ho fa amb una veu neta, clara, com la d'un rierol que baixa per un terreny abrupte, en aparença de manera desbocada, però seguint un trajecte plenament visible, controlat per

una mà precisa que ens guia a través dels diferents elements per alternar la narració entre tots ells. La seva prosa traspua natura i brolla de la terra, en certs moments dotant-la de tocs salvatges i feréstecs, i és en aquest entorn rural on les emocions i els sentiments són més autèntics, més espontanis, més naturals i genuïns. L'autora sap farcir tot aquest entorn de paraules hàbilment escollides, i l'experiència que Irene Solà ha adquirit escrivint poesia sobreix desbordant la pròpia narració, una història formada per un conjunt de veus que encaixen en un sol relat de múltiples cares, que s'observen entre elles convergint les mirades i dirigint-les a la terra, allà on tot ocorre, on tot es mou, on tot viu i mor.

I la autora, utilitzant un inesgotable conjunt de recursos literaris on es mesclen llegendes i faules, contes i rondalles, teixeix una història entrelaçada on ens parla de la vida, de somnis i anhels truncats i arrabassats per un destí cruel, de pors que esdevenen certes quan el desig i la inexperiència de la joventut enceguen el camí traçat no sempre per un mateix. I amb la mirada desperta i contemplant el present abans no s'escapi, ens parla del passat, que la terra recorda, i d'històries encara presents ara i que portem dins nostre, ja que en som hereus. Llegendes i anècdotes que es transmeten de generació en generació, a través de la terra, dels rius i les muntanyes, i d'un cel que tot ho veu, i que de vegades espanta amb els seus llamps i trons. Perquè en aquesta novel·la hi ha una presència latent del perill, una presència de la mort que lluita contra la continuïtat de la vida, de les vides que queden, en aquells qui romanen i que ens parlen de dol i de sobreviure, i de deixar de pensar en els qui ja no hi són i forçar-se a pensar en els qui ens necessiten encara, sovint malgrat la voluntat d'un mateix. Però és la vida la que ens requereix, són els vius qui ens miren i ens volen útils, i ens hi sentim de vegades, i de vegades fins i tot ens importa ser-ne.

Amb extrema delicadesa, tractant amb cura les petites històries, que alhora són grans perquè són les de cadascú, Irene Solà les ha entreteixit creant-ne un conjunt de gran bellesa literària, on la terra, la vida i la natura conflueixen i emmarquen un relat on tothom s'hi pot veure encabir. És evident que Irene Solà s'ho passa bé escrivint, en gaudeix a cada paraula, juga amb les paraules i convida el lector a entrar en aquest joc teixint una narració discontinua però perfectament estructurada, encara que també en algun moment un xic irregular, amb la muntanya i la natura com a nexa d'unió, com a escenari on deixar que la història flueixi. Un paisatge que permet a l'autora anar saltant, d'una escena a una altra, d'un personatge a l'altre, com un cabirol fent saltirons per la muntanya. És així com la veu de l'autora canta a la natura, i la narració es converteix en un ball de sons i veus que, com un discret encanteri, fa ballar la muntanya al ritme de la seva brillant narrativa. Irene Solà canta amb la seva veu ferma i delicada, i la muntanya balla, i la segueixen embadalits la vista dels animals i també la dels lectors que esperen amb delit la seva pròxima novel·la.

Marc Peig, elmati.cat